

דף עד:

עין משפט א.

יו"ד סימן רפז סעיף לט

ל.ט. מח. הפיל שן עבדו וסימא עינו יוצא בשינו ואינו נותן לו דמי עינו ק, ואם תפס העבד אין מוציאין בידו, ואם כתב לו גט שיחרור בין הפלת שינו לסימוי עינו, משלם לו דמי עינו.

עין משפט ג.

ח"מ סימן שנ סעיף א

א. א. גנב חלבו של חבירו ואכלו, משלם לו דמי חלבו ר.

עין משפט ג.ד.ז.ז.

ח"מ סימן שנ סעיף א

עין בסעיף הקודם

ק. והב"ח כתב דאם היה לו שהות לכתוב גט שחרור בין שינו לעינו, הוא שאינו נותן לו דמי עינו, אבל אם בפעם אחת עשה שניהם חייב ליתן לו דמי עינו. ובט"ז השיג עליו וכתב דאין חילוק בזה, ואפי' בבת אחת פטור. וכן העלה בספר ראשון לציון ודלא כהב"ח בדברי הרמב"ם.

ר. רמב"ם בפ"ב מגניבה הלכה ד' מימרא דרב חסדא ומודה ר' נחוניא בן הקנה בכתובות ל' ע"ב. ובש"ך האריך כאן אם טובת הנאה ממון.